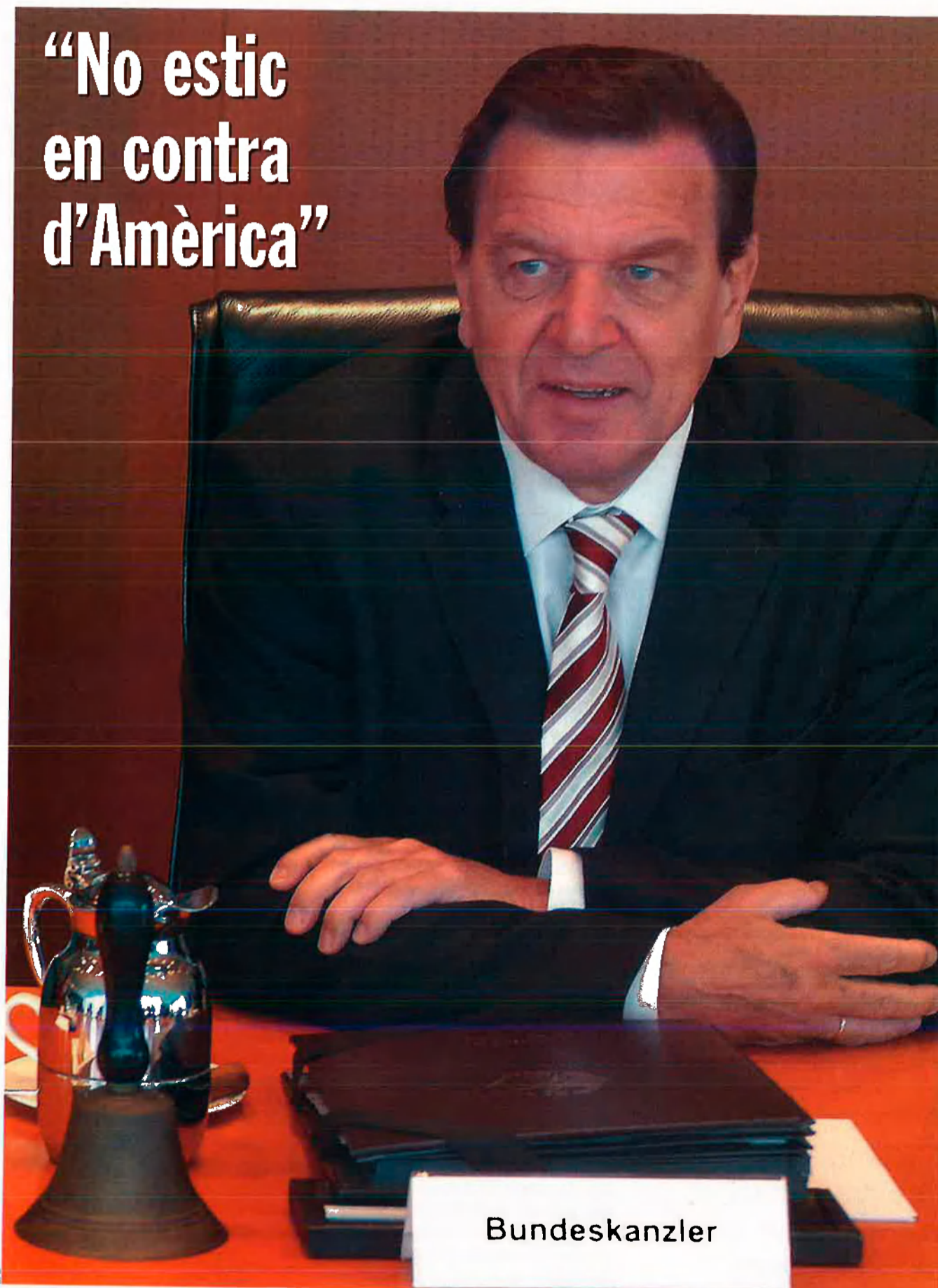

**“No estic
en contra
d’Amèrica”**

En una entrevista que va tenir lloc poc abans de la publicació de les seues memòries, l'excanceller alemany Gerhard Schröder defensa el president rus Vladímir Putin i el dret a criticar les decisions polítiques dels Estats Units sense ser titllat d'antiamericà.

Pel que fa a política exterior, diria que hi ha alguna cosa que la seua successora [la cancellera Angela Merkel] haja aconseguit que no va ser capaç de fer vostè mateix, com ara millorar les relacions amb els Estats Units?

—No. Hi ha una gran continuïtat, pel que fa a política exterior.

—La cancellera actual manté una relació més estreta amb el president Bush...

—Doncs perfecte.

—Encara subscriuria aquelles declaracions en què titllava el president rus Vladímir Putin de "demòcrata impecable"?

—Sí, pel que fa a la impecabilitat democràtica. Encara en pense el mateix.

—En algunes qüestions, ha desaparegut un cert seguidisme. Per exemple, la cancellera Angela Merkel ha discutit amb la Xina el tema dels drets humans.

—Ah, sí! Certament, els xinesos en van quedar impressionats.

—No creu que es va treballar poc en favor dels drets humans al llarg de la seua benèvola administració?

—No. Vam començar els contactes amb la Xina per debatre la possible constitució. A mitjà termini ja es veurà com aquests contactes hauran estat més efectius que no les afirmacions de la cancellera, que anaven destinades sobretot a donar titulars als periodistes que viatjaven amb ella.

—Però sí que té a veure amb els valors que cadascú representa, si més no en públic. Les crítiques a la seua proximitat amb Putin no eren del tot equivocades.

—Crec que va ser un error criticar-me per això. En cap moment aquesta proximitat a què feu referència no em va obligar a conciliar interessos oposats, per exemple. Això no és veritat.

—No creu que subestima l'estructura autoritària de Rússia?

—Cal partir sempre de l'anàlisi d'on venia el país, i cap a on va. Sens dubte hi ha molta diferència entre ser el cap d'estat de Rússia o d'una democràcia com ara França o el Regne Unit. Jo no seria capaç de posar-les al mateix nivell. Al capdavant, nosaltres també vam haver d'aprendre com es feia la democràcia i vam necessitar ajuda exterior per assolir-la.

—No va tractar Amèrica amb gaire tacte...

—Tot al contrari. No estic en contra d'Amèrica. Si fóra així, la meitat de la societat nord-americana també ho estaria. El problema que tenim a Alemanya —que he d'admetre que no és el problema d'aquest setmanari [*Der Spiegel*]— és que alguns segments significatius de la premsa titllen qualsevol crítica assenyada envers els Estats Units d'antiamericana. I això, evidentment, no està bé.

—Ara forma part de l'oficina de supervisió d'una companyia petrolera amb seu a Zug, Suïssa, que tot-

hom coneix com a paradís fiscal. S'escau, això, a un socialdemòcrata?

—Jo no tinc res a veure amb la tria de la seu. La van triar els socis, les dues companyies alemanyes i Gazprom, abans que m'hi involucressin. En segon lloc, és molt habitual que la seu d'una multinacional no se situe en el país de cap dels socis —i si fóra el cas, hauria de ser en el país del soci majoritari—.

—La seua decisió d'ocupar un càrrec tan important a Gazprom va ser rebuda amb consternació, fins i tot pels alts càrrecs del Partit Socialdemòcrata. No està obligat un excanceller a preservar els interessos del seu país, en compte dels d'un altre?

—Fins i tot en el cas que la resposta fóra que sí —que és el que pense—, el fet és que des que un canceller deixa el càrrec esdevé un ciutadà qualsevol, sobretot si és advocat i encara té una edat en què necessita treballar. En aquest cas, també està obligat a preservar els interessos dels seus clients, i no només els de l'estat. Les idees que teniu sobre els excancellers són predemocràtiques. A més, del vostre comentari es podria deduir que la meua participació en l'empresa és contrària als interessos alemanys. És just al contrari. Si la gent haguera pensat en aquests termes, m'haurien hagut de lloar per la decisió que vaig prendre. Però sembla que això era esperar massa.

Gabor Steingart

Stefan Aust Stefan

© *Der Spiegel* — EL TEMPS

Traducció: Maite Insa

